

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 💬 Leyla Tekül
- 🗣️ tyrkisk
- 📶 nivå 3

Köyümdeki küçük otobüs durağı insanlar ve tıklım tıklım dolu otobüslerle dolmuştu. Yerlerde hâlâ yüklenecek bir sürü şey vardı. Muavinler bağırarak otobüslerin gidecekleri yerleri söylüyorlardı.

“Şehre gidiyor! Şehre gidiyor! Batıya gidiyooor!”
diye bağırdığını duydum bir muavinin. Binmek
istediğim otobüs işte bu otobüstü.

Şehir otobüsü dolu olduğu halde insanlar hala itiş kakış binmeye çalışıyordu. Bazıları bavullarını otobüsün altına yerleştiriyordu. Bir kısmı da eşyalarını otobüsün içindeki raflara koyuyordu.

Yeni yolcular biletlerini kestirip kalabalık otobüste oturacak yer arıyordu. Çocuklu anneler onların uzun yolculuk için rahatça oturmasına çalışıyordu.

Ben pencere kenarında bir yere sıkıştım. Yanımda oturan kişi elindeki yeşil naylon torbayı sımsıkı tutuyordu. Ayaklarında sandalet sırtında eski bir palto vardı ve oldukça sinirli görünüyordu.

Camdan dışarı baktım ve doğup büyüdüğüm köyümden ayrıldığımın iyice farkına vardım. Büyük şehre gidiyordum.

Otobüsün yüklenme işi bitmiş bütün yolcular yerlerine oturmuştu. Bazı satıcılar mallarını satmak için otobüse girmişlerdi. Her biri ne satıyorsa bağıra bağıra pazarlıyordu. Ettikleri laflar çok komikti.

Bir kaç yolcu içecek aldı, diğerleri ufak çerezler alıp yemeğe başladı. Benim gibi parası olmayanlar ise sadece onları izliyordu.

Bu işlemler otobüs kalkma işareti olarak korna çalınca kesildi. Muavinler bağırarak satıcıların otobüsten inmesini söylediler.

Satıcılar birbirini ite kaka otobüsten çıktılar. Bir kısmı yolculara para üstü iade etti. Bazıları da son dakikada bir şeyler daha satmaya çalıştılar.

Otobüs duraktan ayrılığında, ben otobüsten dışarı baktım. Bir daha köyümü görebilecek miyim diye düşündüm.

Yolculuk ilerledikçe otobüsün içi iyice sıcaklaştı.
Ben de gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım.

Ama aklım hep köyümde idi. Annem güvende olacak mıydı? Tavşanlarım yeterli para getirecek miydi? Kardeşim ektiğim ağaç tohumlarımı sulamayı hatırlayacak mıydı?

Yol sırasında hep amcamın büyük şehirde oturduğu yerin adını aklımda tutmaya çalıştım. Uykuya dalarken bile onu mırıldanıyordum.

Dokuz saat sonra, bir vurma gürültüsüyle uyandım. Otobüse vurarak köyüme gitmek isteyen yolcuları çağırıyorlardı. Hemen küçük torbamı alıp otobüsten indim.

Dönüş yolu için otobüs hızla doluyordu. Az sonra doğuya doğru hareket edecekti. Şimdi benim için en önemli şey amcamın oturduğu yeri aramaya başlamaktı.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Evden ayrılıp şehre gittiğim gün

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustret av: Brian Wambi

Oversatt av: Leyla Tekül

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).